

cura de tot, demostrant en tot moment els seus arrelats principis mutualistes i el seu pregon coeixement en totes les branques de la previsió.

Al Congrés de Tarragona, reunits uns quants companys, planejaren una idea: El Sindicat de Metges de Catalunya.

Permeteu-me que jo recordi aquí que fou indicada una forma de cohesió del Sindicat de Metges de Catalunya en engendrar-lo conjuntament amb la Mutual, i que un encert tan gran, una visió tan clara de l'esdevenidor fou iniciada pel nostre amic i company En Plà i Armengol. No sé qui devia fer la indicació del Dr. Puig i Sais per a la Presidència. Si ho sabés, jo des d'aquí li retriaria l'homenatge del meu record per l'encert d'orientar de bell començament el règim de la nostra organització elevat a la Presidència un home representatiu de la terra, de l'austeritat, del patriarcat, del seny, de la fermesa, de totes les qualitats de què s'enorgulleix la nostra raça.

Des del seient presidencial, des del lloc de lluita, des de l'esquerra de l'amic, En Puig i Sais ha sabut armonitzar a tota hora les qüestions més enconrades fent surar sempre la dignitat del càrrec i la companyonia immaculada.

En deixar la presidència del Sindicat de Met-

ges de Catalunya, no penseu, amic Puig i Sais, que us separeu de nosaltres, ni tan sols que quedeu a la reserva: sigui qui vulgui que us substitueixi, sempre haurà de pensar que abans que ell, hi ha hagut un home a qui caldrà prendre per exemple, a qui caldrà emular en totes les circumstàncies de la seva actuació.

* * *

Aquests són els companys que avui homenatgem amb intensíssima satisfacció.

Aquests són els que, en les diverses esferes de les llurs activitats dintre de les nostres Entitats, han palesat un amor a la classe, digna de lloança per tots conceptes. Aquests són els que ens han de servir de guia en les nostres tasques, en les que ens ha de servir d'estímul llur amor, llur activitat i llur honradesa, per a desitjar de complir com ells, amb els deures que ens imposa la companyonia.

Honorem-los i remerciem-los llurs actes, que, fent-ho així, ens honorem nosaltres, a l'ensens que practiquem la més alta de les virtuts: la gratitud i el respecte.

He dit.